

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА**I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:**

1. Датум и орган који је именовао комисију:

25.02.2026. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен:

3.

др Марта Дедај, доктор педагошких наука, професор струковних студија за педагошку групу предмета, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

др Гордана Степић, професор струковних студија, дидактика, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

Мирослава Илијић, мастер васпитач, директор у ПУ „Пчелица“, Сремска Митровица

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Душица (Ђорђе), Остојић

2. Датум рођења, општина, Република:

30.05.1988. Сремска Митровица, Р. Србија

3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм:

Струковни мастер васпитач, 2024.

III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:

УТИЦАЈ ИНТЕРАКЦИЈА ВАСПИТАЧА НА САМООРГАНИЗАЦИЈУ ДЕЦЕ У ОТВОРЕНОЈ ИГРИ

IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:

Мастер рад кандидата Душице Остојић има 59 страна. Мастер рад је структуриран кроз следећа главна поглавља:

Увод, 1. Теоријски део, 2. Методолошки део, 3. Резултати истраживања, 4. Дискусија, 5. Промене у пракси, 6. Закључна разматрања, 7. Литература

У теоријском делу рада разматрају се савремена теоријска полазишта о значају игре као основног облика учења у раном детињству, са посебним освртом на отворену игру као подстицајан контекст за развој деце. Анализирају се концепти самоорганизације, саморегулације, социјалних интеракција и развоја социјалних компетенција, као и улога физичког окружења у подстицању дејег учења и игре. Посебна пажња посвећена је улози васпитача као рефлексивног практичара који кроз посматрање, подршку и промишљене интервенције ствара услове за активно учешће деце у процесу учења. Теоријски оквир заснива се на савременим педагошким приступима и релевантним научним сазнањима, са циљем да пружи основу за разумевање значаја игре, комуникације, сарадње и континуитета дејих активности у подстицању целовитог развоја, као и за интерпретацију резултата спроведеног истраживања.

Методолошки део рада обухвата дефинисање циља, задатака и истраживачких питања усмерених на испитивање утицаја интеракција васпитача на самоорганизацију деце током отворене игре. Истраживање је реализовано квалитативним приступом у две васпитне групе различитог узраста (29 деце старије васпитне групе и 25 деце млађе васпитне групе), у природним условима свакодневног рада предшколске установе “Пчелица” у Сремској Митровици. Истраживач је имао улогу посматрача, без непосредног укључивања у активности деце, што је омогућило праћење аутентичних облика понашања и интеракција. За прикупљање података коришћени су посматрање, дневник посматрања, анализа ситуација и полуструктурисани интервју са васпитачем. Основни инструмент био је дневник посматрања, који је обухватао опис активности, интеракција васпитача, реакција деце, ток игре и рефлексивне белешке. Прикупљени подаци анализирали су применом тематске анализе, ради издвајања категорија интеракција и образаца понашања деце у односу на различите васпитачке стратегије.

Резултати истраживања показују да постоји јасна повезаност између начина на који васпитач остварује интеракцију са децом и нивоа њихове самоорганизације током отворене игре. Утврђено је да подржавајуће и ненаметљиве интервенције подстичу деју иницијативу, сарадњу, самостално доношење одлука и решавање проблема, док директиван приступ често доводи до смањења активности и прекида игре. Добијени налази потврђују ставове Виготског о значају социјалне интеракције за развој виших психичких функција, као и конструктивистички приступ према којем деца знања граде кроз сопствену активност. Деца из старије васпитне групе показала већи степен самосталности и способности за организовање игре. Истраживање је такође показало да конфликтне ситуације и континуитет игре представљају важне услове за развој комуникације, саморегулације и сарадње. Закључује се да квалитет интеракције зависи од рефлексивног и промишљеног деловања васпитача, чија је улога да ствара подстицајно окружење у којем деца могу самостално да истражују, уче и развијају своје потенцијале.

Предложене промене у пракси усмерене су на унапређивање услова за развој дејје самоорганизације кроз отворену игру. Оне подразумевају обликовање подстицајног простора са доступним и неструктурираним материјалима који подстичу истраживање, креативност и сарадњу. Посебан акценат стављен је на промену улоге васпитача – од директивног вођења ка подржавајућем и рефлексивном деловању, уз примену отворених питања, одложене интервенције и стратегија скелирања учења. Предлаже се и систематско увођење рефлексивне праксе кроз професионалне заједнице учења и педагошку документацију као основу за планирање и унапређивање васпитно-образовног рада. Очекује се да ће овакве промене допринети већој самосталности деце, развоју иницијативе, комуникације, саморегулације и сарадње, као и квалитетнијем организовању игре. Истовремено, оне јачају професионалне компетенције васпитача и доприносе доследнијој примени концепта програма „Године узлета“ у свакодневној пракси.

У поглављу *Литература* представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ РАДА:

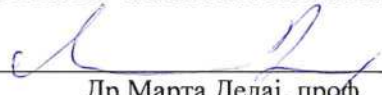
Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Стручни допринос овог мастер рада огледа се у креирању модела за унапређивање васпитно-образовне праксе заснованог на резултатима акционог истраживања и савременим педагошким приступима. Рад нуди конкретне смернице за јачање самоорганизације деце кроз отворену игру и указује на значај рефлексивне улоге васпитача у стварању подстицајног окружења за учење и развој. Предложене промене у пракси обухватају флексибилнију организацију простора, већу доступност неструктурираних материјала и стварање услова који подстичу децу иницијативу, сарадњу и самостално доношење одлука. Истовремено, наглашава се потреба за применом подржавајућих стратегија интеракције, одложене интервенције и скелирања учења, које омогућавају деци да преузму активнију улогу у игри и процесу учења. Допринос рада огледа се и у оснаживању рефлексивне праксе васпитача кроз систематско праћење, анализу и документовање васпитно-образовног процеса, што доприноси доношењу промишљених педагошких одлука и континуираном професионалном развоју. Предложени модел је применљив у различитим предшколским установама и може послужити као основ за унапређивање квалитета васпитно-образовног рада, јачање професионалних компетенција васпитача и доследнију примену принципа програма „Године узлета“.

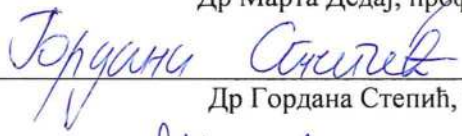
VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

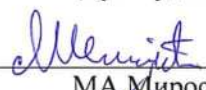
На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана
- да се завршни рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се завршни рад одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, проф.

Др Гордана Степић, проф.

МА Мирослава Илијић